

Næringslob, er kun en Regulerings af et Forhold, som har bestaaet i langsomelig Tid, og navnlig siden Souverainetæts Indførelse; man maa nemlig lægge Mærke til, at der eengang tidligere — det gjør mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Abo Valgfreds (Schjern) for Diebliffet ikke vil tilstebe, thi han vilde kunne nævne Perioder, jeg veed kun Tingen, men Perioderne glemmer jeg — at der eengang tidligere, siger jeg, har været en Tid, da Haandværksnærings Friheden var givet i et meget betheligt Omfang; jeg troer endogsaa, at det var forinden Souverainetæts Indførelse; jeg skulde næsten tro, at det var under Christian den Fjerde; man vil ogsaa deraf see, at der ved Næringsloven ikke er steet Noget, hvorover Kjøbstæderne have den allerminste Ret til at klage. Derfor man vende Sagen om og sagde: I en lang Række af Aar har man til Fordeel for Kjøbstæderne forholdt Landboerne at nyde de samme Gøder, saa var det fuldkommen sandt; men det er ikke værd nu at klage derover, thi lidt efter lidt vil det Forstandige og Rigtige bryde igjennem, og efter 1862 vil Enhver sandsynligviis finde sig tilfreds med hvad der er steet. Jeg nævner dette for at vise, at Klagerne ere der, men der er til Gælfen og Grunden er der ikke; jeg skal heller ikke med den ærede Minister sige, at der er givet Landet en Fordeel ved Necessens Ophør, men dette er af samme Art, Landboerne have faaet en tilshneladende Fordeel, som i Virkeligheden kommer hele Landet til gode. Det er et Medlem, der står paa Hovedet, han mener altsaa, at ogsaa Kjøbstæderne kun have en tilshneladende Fordeel deraf, men er det ikke en virkelig Bequemmelighed, at man kan fjøre Indaad sin egen Port uden at betale for den Gaas, man bringer med? — Jeg gjentager, jeg skal ikke i nogen Henseende nægte, at der er stor Betænkelighed ved en Representations Sammensætning af den Art, som her er foreslaaget, fordi vi endnu lede under en Mængde Fordomme, som hver Dag gjøre sig mere og mere gjældende paa en dristig Maade, og jevnlige maaskee af ganske andre Hensyn end dem, man først troede; Fordomme, som man hver Dag smigrer, idet man spænder

de Kræfter, som de kunne give, for sin Bogn og Hjører i Triumph; uden at samtlige de Heste, der trække Bognens, tænke paa, hvor det fører hen — jeg siger, uagtet jeg erkjender dette tilfulde, saa raader jeg dog til, at vi af herved Formue skulle stræbe hen til endnu i denne Session at bringe denne Lov i en saadan Skikkelse, at den kan komme til at gaae igjennem; jeg troer ikke, at den vil kunne gaae igjennem absolut i den Skikkelse, hvori den foresligger, men at vi bør gjøre Alt, hvad der staaer i vor Magt, for at bringe den i en saadan Skikkelse, at det ikke skal ligge paa os, om den ikke gaaer igjennem.

Schulin: Jeg har tilladt mig at begjære Ordet her paa dette Stadium af Sagen for ogsaa at høre et Par Ord. Efter de Foredrag, der i Nys ere bleve holdte af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt, den Valgfreds (Schjerning) og af den ærede Indenrigsminister, vil det mig vistnok være pausseligt for mig at kunne seengle Thingets Opmærksomhed til, hvad jeg har at sige, dog det vil falde mig saa meget vanskeligere, som min Udtalelse vil gaae i samme Retning som de ærede tvende Herrers; men jeg vil bede det ærede Thing om at betragte mine Ytringer fra en praktisk Side, om jeg saa maa sige. Den ærede Minister htrede for, at han ved sine Sammenkomster med de forskjellige Skoleraad rundt omkring i Landet var kommet til den Overbevisning, at Kjøbstad og Land godt kunde arbeide sammen; jeg skal tillade mig, at htre, at jeg i denne Henseende ogsaa har en Deel praktisk Erfaring, idet jeg i en 17 og 18 Aar har forestaaet et Amtsråd, og jeg kan for ikke de ærede Herrers, at jeg af Amtsrådet's Forhandling har modtaget det Indtryk, at saavel Sagerne hele Behandling som den Måde, der er gaaet igjennem dem, er af den Bestaffenhed, at der ikke vil være nogen Vanskelighed ved at samle Amtsrådet med Delegerede fra Byerne og derved danne en højere communal Autoritet. Jeg har oftere tænkt paa, at det var mindre heldigt, at Amtsrådet, uagtet det alene repræsenterede Landet, dog kom til at tage Beslutning om Sager, der havde megen Betydning og Vigtighed for Kjøbstæderne; Enhver